

BOHUSLAV MÁNEK PĚTASEDMDESÁTILETÝ

OLGA VRAŠTILOVÁ

S prof. Mánekem jsem se prvně setkala v roce 1985, kdy jsem nastoupila na Katedru cizích jazyků Farmaceutické fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové, kde působil již od roku 1970. To jsem netušila, že mne bude mým profesním životem provázet mnohem delší dobu.

Bohuslav Mánek vystudoval střední školu v Hradci Králové, kde v roce 1964 maturoval, a poté pět let studoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy anglistiku a bohemistiku. Roku 1970 nastupuje jako odborný asistent na již zmíněnou Katedru cizích jazyků Farmaceutické fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Působí zde jako vyučující angličtiny a latiny pro studenty farmacie a zpočátku i jako učitel češtiny pro cizince. V roce 1971 získává titul PhDr. a roku 1984 titul CSc. v oboru teorie a dějin literatury. V roce 1992 se habilituje na své alma mater a stává se docentem anglické literatury. V téže roce opouští Katedru cizích jazyků a přechází na Katedru anglického jazyka a literatury Univerzity Hradec Králové, kde působí doposud. Zde vyučuje především anglickou a americkou literaturu a dějiny překladu do češtiny. V roce 2008 je jmenován profesorem dějin anglické a americké literatury na základě profesorského řízení na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Odborné zaměření prof. Máňka je velmi široké a současně úzce zaměřené. Kromě zmíněných odborností, které vedly k získání akademických hodností, nikdy nepřerušil pracovní ani přátelské styky se svým prvním působištěm a dodnes se podílí na překladatelské činnosti odborných statí, článků a výsledků výzkumu kolegů z Farmaceutické fakulty Univerzity Karlovy. V době svého působení v této instituci vydává *Textovou učebnici angličtiny pro farmaceuty* (1976), která se stává jediným systematickým zdrojem odborné anglické terminologie studentů, jež sahá od biologie přes fyziku, lékařskou propedeutiku, farmakologii až po předměty zaměřené na chemii a lékárenství. Zpracovává rovněž potřebný základ latiny pro budoucí lékárníky. V době svého působení na katedře funguje rovněž jako ročníkový učitel zahraničních studentů, kteří na fakultě po celou dobu její existence studují. Podílí se i na *Lékařském slovníku anglicko-českém a česko-anglickém* (1982), věnuje se teorii a historii překladu (*První české překlady Byronovy poezie*, 1991), překládá z angličtiny poezii, filmové titulky, dialogy pro filmové a televizní dabing a odborné texty. Od roku 1967 časopisecky či v antologiích publikuje své překlady poezie (cca 300 básní).

Od roku 1992 působí na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové (dříve Vysoká škola pedagogická), kde vyučuje disciplíny zaměřené na literární a historická

studia Spojeného království i Spojených států amerických. Pro mladší kolegy je svým přátelským a kolegiálním přístupem i nadále vzorem a motivací k dalšímu profesnímu rozvoji a růstu. Mezi kolegy a studenty je prof. Mánek znám jako rozšafný vypravěč a glosátor.

Vedle rozsáhlé publikační činnosti je prof. Mánek činný i profesně – svým členstvím v řadě oborových a vědeckých rad (např. na Filozofické fakultě Univerzity Pardubice nebo na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně) přispívá k realizaci kvalitního vzdělávání v mnoha institucích v České republice. V minulosti byl též členem hodnotícího panelu RIV a rovněž stálé pracovní skupiny akreditační komise a podílel se tak na institucionální podobě anglistických studií. Svým členstvím v redakčních radách nebo vědeckých výborech se zasazuje o vysokou kvalitu publikací v oboru anglistiky a amerikanistiky (např. *AUC Prague Studies in English* (FF UK v Praze), *Lingua Viva* (PedF JČU v Českých Budějovicích), *ABS Annual* (UPce v Pardubicích), *Cizí jazyky* (PedF UK v Praze), *Hradec Králové Journal of Anglophone Studies* (PdF UHK) aj.). Je též členem mnoha profesních organizací (např. členství ve výboru Kruhu moderních filologů a ve výboru České asociace anglistů při European Society for the Study of English, v Asociaci amerikanistů, v Central European Association for Canadian Studies).

Velkým počinem prof. Mánka je spoluautorství *Slovníku anglicky píšících spisovatelů* (1996). Jeho odborná činnost se v posledních letech soustředí na přehledy překladů především Williama Shakespeara do češtiny (např. *Sonety*, *Benátský kupec*, *Richard III.* aj.). Své příspěvky věnuje též velké osobnosti české translatologie Jiřímu Levému (*Jiří Levý and Czech Anglophone Studies*, 2017; *Jiří Levý a česká anglistika a amerikanistika*, 2018). V dohledné době plánuje vydat monografii *Anglofonní literatury v českém národním obrození*.

Můj profesní život je v tom dobrém slova smyslu poznamenán tím, co pro mne prof. Mánek znamená. V letech společného působení na Farmaceutické fakultě UK v Hradci Králové mne s kolegiální staršího a zkušenějšího akademika zasvětil do všech aspektů práce učitele cizích jazyků v nefilologické sféře. V mnoha ohledech mi pomáhal překonat ostych a obavu z nových či náročných úkolů a vždy mi byl nápomocen radou či pomocí. Když jsem přeložila první odborný článek pro vědecký farmaceutický časopis, raději jsem mu jej nechala přečíst zcela paralyzovaná obavou, jaký bude výsledek mého snažení. Slova povzbuzení a chvály zakončil kolega Mánek slovy: „Přece vám nebudu zatajovat slovní zásobu, paní kolegyně.“ Spadl ze mne obrovský balvan. A takových balvanů prof. Mánek (ať už vědomě, či nevědomě) odvalil na mé profesní cestě svým přátelským a kolegiálním přístupem ještě řadu, např. i jako můj školitel v doktorském studiu a vedoucí mé disertační práce. Humorem sobě vlastním mi pomáhal zvládnout některá úskalí a zkušenosti přispěl ke zdárnému zakončení. Když v roce 1992 odcházel na tehdy Vysokou školu pedagogickou v Hradci Králové s cílem více se věnovat literatuře a literárním studiím, ztratila v něm Katedra cizích jazyků Farmaceutické fakulty UK činnorodého a pracovitého akademika i vstřícného a ochotného kolegu. Po roce svého působení na VŠP mne oslovil s pracovní nabídkou tamní Katedry anglického jazyka a literatury. V roce 1993 jsme se tedy opět stali kolegy na jednom pracovišti, kterými jsme dodnes.

Profesor Mánek je inspirující, pracovitý a upřímný člověk se smyslem pro humor. Nemohu nezmínit jeho úlohu otce dvou dětí a nyní i dědečka dvou vnuček, kteréžto role

si s chutí a z plna hrdla užívá. Přeji mu, ať své jubileum oslaví ve zdraví v kruhu své milované rodiny a ať ještě dlouho svou zkušeností a sdílností svítí na cestu mladším kolegům, kterým je neutuchající inspirací.

Mgr. Olga Vraštilová, M.A., Ph.D.

Základní škola Sever, Hradec Králové

<https://doi.org/10.14712/24646830.2021.31>